

Thì Thầm Thầm Thì

Em cứ nói những lời êm ái vậy
Đời còn chi mà la hét hả em?
Một nước non ngàn dặm cứ đi thêm
Đi tới chỗ, nằm im, anh vuốt lưng cho em nhé!

Anh cảm ơn em ngày càng nhỏ nhẹ
Thu đang về, thời tiết đổi thay kia
Mình đã đi không biết thuở nao về
Em thấy đó, anh không là vì sao sáng!

Anh là một trong triệu vì sao đã lặn
Cảm ơn em, đời còn vũng bình minh
Đề buổi mai nghe tiếng con chim xanh
Mình còn biết một ngày còn hiện diện!

Anh thương những lời em từ cửa miệng
Anh thương những lời em như Ngoại ngày xưa
Ôi những ngày xưa, một giấc mơ
Có giấc mơ nào không vỡ?

Ai làm thơ cũng có bài hay, bài dở
Nhưng có được đoạn nào thật hay thì đạt cái danh thôi
Anh nghĩ anh là người làm thơ còn lồi thối
Anh thích Xuân Diệu với bốn câu tuyệt tác:

*Hãy nói càng lâu, nói rất êm
Hãy dùng những tiếng thật êm đềm
Thu này em phải yêu thêm với
Bóng đổ trong lòng lạnh lắm em! (*)*

Em nhớ nha em, em đừng có quên
Bốn câu đó để làm nền cho một đời hạnh phúc
Anh chỉ sợ anh hư khiến em bực tức
Thốt những lời mình cực lòng nhau...

Trần Văn Lệ